

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
Γεωργίου Παιδεστηνοῦ.

ις πο ολ λα α α

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ

τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός
μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν
ὑδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ
πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν
ὀρέων στήσονται ὑδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς
βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁ ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν
ὀρέων διελεύσονται ὑδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται
ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη συναπτή.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρήσεται καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἠώσῃ χνοῦς, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάζεται αὐτούς, καὶ ὁ
κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταραάζει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ. Ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἵτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ
πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὥς σκεῦος
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε
αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καὶ
ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ
θυμὸς αὐτοῦ.

Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήμψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε. Τὸ πρῶτον εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτον παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἰμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν

ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.
"Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ
καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις
αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός.
Ἀποπесάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν· κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι
παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς
αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς,
καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ὄνομά σου.

"Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὥς ὅπλῳ
εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με,
Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;
Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με
ἐνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

"Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν
δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ'
ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν
στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην

ἐν παῖσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σῶζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου.

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου

καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσταύγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρίνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῇτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

“Οτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἦλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ’ ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Μικρὰ συναπτή. Εἵτα ψάλλονται ὑπὸ τῶν Χορῶν οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου π ει σα κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου προσχεστη φω νη

η τη ης δε η σε ω ω ω

ω ως μου π εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ε ε ει σα ακου σον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη
 η η η η μου **π** ως θυ μι α μα
 α ε νω πι ο ο ο ο ον σου **π**
 ε παρσις των χει ει ρω ων μου **Γ** θυ σι α
 ε ε ε σπε ρι ι νη η **Γ** ει σα α κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε **π**

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λακην τω στο μα
 τι μου **Δ** και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα
 χει λημου **π**

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι αις π^α

C υν αν θρωποιςερ γα ζο με νοιςτην α νο

μι αν Δ και ου μη συνδυ α α σω με

τα των εκλεκτων αυ των π^α

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ξει με Δ ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να α τω την κε φα λη ηνμου π^α

O τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των Δ κα τε πο θη

σαν ε χο με να πετρας οι κρι ται αυ των π^α

Ακουσονται τα ρηματα α μου

οτι ηδυνθησαν **Δ**ωσει παχος γης

ερραγηεπι της γης **Δ**διεσκορπισθη

τα οστα αυτων παρα τον αδην **π**^α

Οτι προς σε Κυ υριε Κυριε

οι οφθαλμοι μου **Δ**επι σοι ηλπισα μη

αντανεληστην ψυχην μου **π**^α

Φυλαξον με απο παγιιδος

ης συ νεστησαν το μοι **Δ**και αποσκαν

δαλων των εργαζομενων την ανομι

αν **π**^α

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι Δ κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω π^α

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε

κρα ξα Δ φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην π^α

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ω π^α

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευμα μου και συ εγνωστας τρι βους μου π^α

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ^Γ ^α ε κρυψανπα γι δα μοι ^Π ^α

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον ^Δ ^δ και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^Π ^α

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^Π ^α

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Συ

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^Π ^α

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ^Δ ^δ ο τι

ε τα πει νω θην σφο δρα ^π_α

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ^Δ_δ ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με ε ^π_α

Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Π εν τη κο στην ε ορ τα ζο ο μεν και

Πνευ μα τος ε πι δη η μι ι ι αν ^π_α

και προ θε σμι αν ε πα αγ γε ε λι ι

ας ^Γ_α και ελ πι δο ος συμπλη η η η ρω

ω ω ω σιν ^π_α και το μυ στη ρι ον ο ο

ο σον ^π_α ως με γα α τε και αι σε βα

α α α σμι ι ι ι ον π δι ο βο ω

με εν σοι γ δη μι ουρ γε του πα ντο ος

Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι π

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γ λωσσαις α αλ λο γε ε νων π ε και

νουρ γη σας Χρι στε τους σου ου ους Μα α

θη η η τας π ι να δι αυ των σε

κη ρυ υ ξωω σι γ τον α θα να τον Λο

γον και αι αι αι Θε ε ε ε ον π τον

πα ρε χοντα ταις ψυ χαι αις η ημων το με
γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνήν τῆς δεήσεώς μου.

Παν τα χο ρη γει το Πνευμα το α γι ι
ον ^πβρυ ει προ ο φη η τει ει ας ι
ε ρε α ας τε ε λει ει οι ^αα γραμ μα τους
σο φι α αν ε δι ι ι ι δα α α α ξεν
α λι εις θε ο λο γους α α νε ε
ε δει ει ει ξεν ^πο λον συ υγ κρο ο
τει τον θε ε σμο ο ον της Ε εκ κλη
σι ι ι ι ας ^πο μο ου σι ε και

ο μο θρο νε τω Πα τρι και αι τω Υι υι ω
Πα α ρα κλη η τε δο ο ο ο ξα α α α
σοι ^π_α

³Ηχος   Δι.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς
ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ε ι δο μεν το φω ως το α α λη θι ι

νον ^Δ_α ε λα βο μεν Πνευμα α α α ε που

ρα α α νι ι ι ι ον ^β_α ευ ρο

μεν πι ι στι ν α α λη η θη ^Δ_α

δι αι ρε ε τον Τρι α δα α α προ ο

ο σκυ υ νου ου ουν τες ^β_α αυ τη η γαρ

η μα α α ας ε ε ε σω ω

ω ω σεν

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ε ν τοις Προ φη ταις α νηγ γειλας η μιν

ο δον σω ω ω τη ρι ι ας και εν

Α πο στο λοις ε λαμ ψε Σω ω ω τηρ

η η μων η χα α ρις του ου ου Πνε ε

ευ μα α το ο ος σου συ ει Θε ο ος

πρω ω ω τος συ και με ε ε τα τα αυ

τα και εις τους αι ω ω νας συ
ει ει ει ει ο ο Θε ο ο ος η
η η η μων

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ε ν ταις αυ λαις σου υ μνη σω ω σε τον
Σω τη η ρα α α του κο ο σμου και
κλι νας γο ο ο νυ προ σκυ νη η η η
σω ω ω ω σου την α η η η ητ τη
το ον δυ υ υ να α α α μιν εν
ε σπε ρα και πρω ι και αι αι με ε ε

σημ βρι ι α και εν παν τι ι και αι
ρω ευ λο γη η η η η σω ω σε
Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε
αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ε ν ταις αυ λαις σου ου Κυ ρι ι ε
οι πι στοι το γο νυ υ της ψυ υ χης και
του σω ματος υ υ υ πο κλι ι να α
α αν τες α νυ μνου μεν σε τον α
να α αρ χο ο ον Πα τε ε ρα και
τον συ να να αρ χο ον Υι υι ον και το

— —   —   ον

γι α α ζον τας ψυ υ χα α ας

Στίχ. “Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ρι α δα ο μο ου σι ον υ μνο

λο ο ο γη σω ω μεν Δ Πα τε ρα και Υι

ον συν α γι ι ω Πνε ε ευ μα

τι ^Δ ου τω γαρ ε κη ρυ υ ξαν παν τες

οι οι οι Προφη η ται ^Δ και Α πο στο

ο λοι οι με τα α Μαρ τυ υ υ υ

μων

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη.

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην

Α ε ευ τε λα α οι την τρι συ πο

στα τον Θε ο τη τα προ σκυ υ νη σω

ω μεν Υι ον εν τω Πα τρι συ υν α γι

ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ς Πα

τη ηρ γαρ α χρο ο ο νω ως ς ε γε

εν νη σεν Υι υι ον ς συ να ι ι δι

ον και συ υ υ υν θρο ο ο ο νον ς και

Πνευ μα α Α γι ι ον ς η η ην εν

τω Πα α τρι ς συν Υι ω ω ω δο ξα

ζο ο ο ο με ε ε ε νον ς μι α α

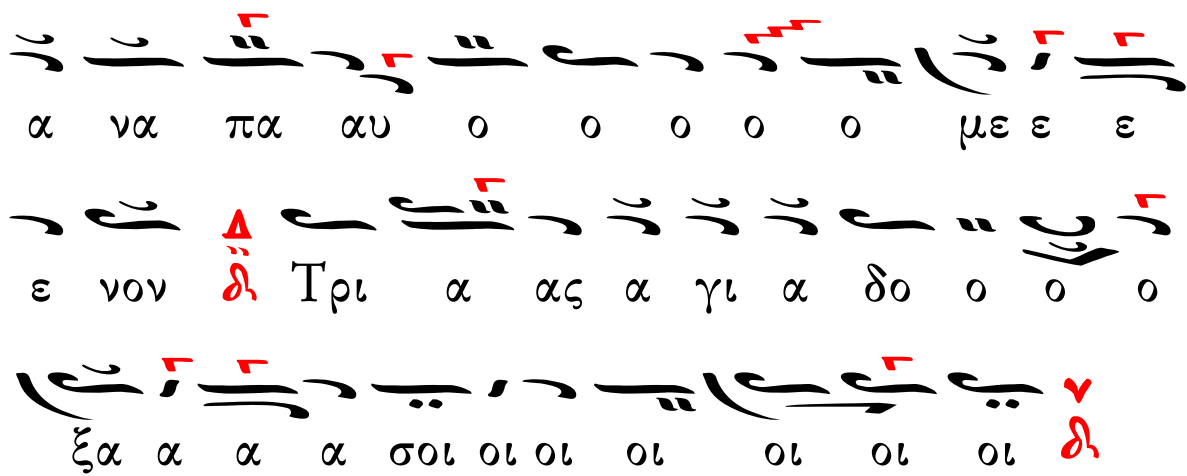
δυ να α μισ μι α ου ου σι ι ι

α α μι ι α Θε ε ο ο της ς ην προ

σκυ νου ουντες παν τες λε ε ε ε γο ο ο

ο μεν ς α α γι ο ος ο Θε ε ος ς ο

τα παν τα δη μι ουρ γη η σας δι Υι υι
ου Δ σου νερ γει ει α του ου α γι ου Πνε
ε ε ευ μα α α α τος α α γι ο ος
ι σχυ υ ρος Δ δι ου τον Πα τε ε ρα
α ε γνω ω ω κα α α α μεν Δ και
το Πνε ευ μα το ο α γι ι ον β ε πε
ε δη η μη σεν ε ε εν κο ο ο ο
σμων α α γι ος α θα να το ος
το Πα ρα α κλη το ον Πνε ε ευ μα α
το εκ Πα τρος ε εκ πο ο ρευ ο ο
ο με ε ε ε νον Δ και εν Υι ω ω

Εἴσοδος. Ἡ ἐπιλύχνιος εὐχαριστία.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Προκείμενον.

ἝΗχος πλ. β'. Ψαλμὸς 7β'(92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. α΄ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Συνάγαγέ μοι
ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ
λαοῦ, οὓς σὺ αὐτὸς οἶδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι
τοῦ λαοῦ, καὶ γραμματεῖς αὐτῶν· καὶ ἄξεις αὐτούς

εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ. Καὶ καταβήσομαι, καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ, καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοί, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς, καὶ συναντιλήψομαι μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ μόνος. Καί συνήγαγε Μωσῆς ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς Σκηνῆς. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε πρὸς Μωσῆν, καὶ παρείλετο ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους. Ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο τὸ Πνεῦμα ἐπ' αὐτούς, καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ οὐκέτι προσέθεντο. Καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ· ὄνομα τῷ ἐνὶ Ἑλδὰδ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδὰδ· καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον εἰς τὴν Σκηνὴν· καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε τῷ Μωσεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, λέγων· Ἑλδὰδ καὶ Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ὁ παρεστηκὼς Μωσεῖ, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, εἶπε· Κύριε Μωσῆ, κώλυσον αὐτούς. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μωσῆς· Μὴ ζηλοῖς σύ μοι; καὶ τίς δώη πάντα τὸν λαὸν Κυρίου προφήτας, ὅταν δῶ Κύριος τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς;

Προφητείας Ἰωὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Τὰ τέκνα Σιών, χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην· καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν· καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου, καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου· καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν, ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ ὁ βροῦχος, καὶ ἡ ἐρυσίβη, καὶ ἡ κάμψη, καὶ ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς· καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες, καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὃς ἐποίησε μεθ' ὑμῶν θαυμάσια, καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν πλὴν ἐμοῦ· καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ἔτι ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν, ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται. Καί γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι· καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέρα Κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιφανῇ· καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ

ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἄθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν· καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθρόν, καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθαριῶ ὑμᾶς· καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ὑμῖν· καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην· καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε, καὶ ποιήσητε· καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ ἐσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, καὶ τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασκόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

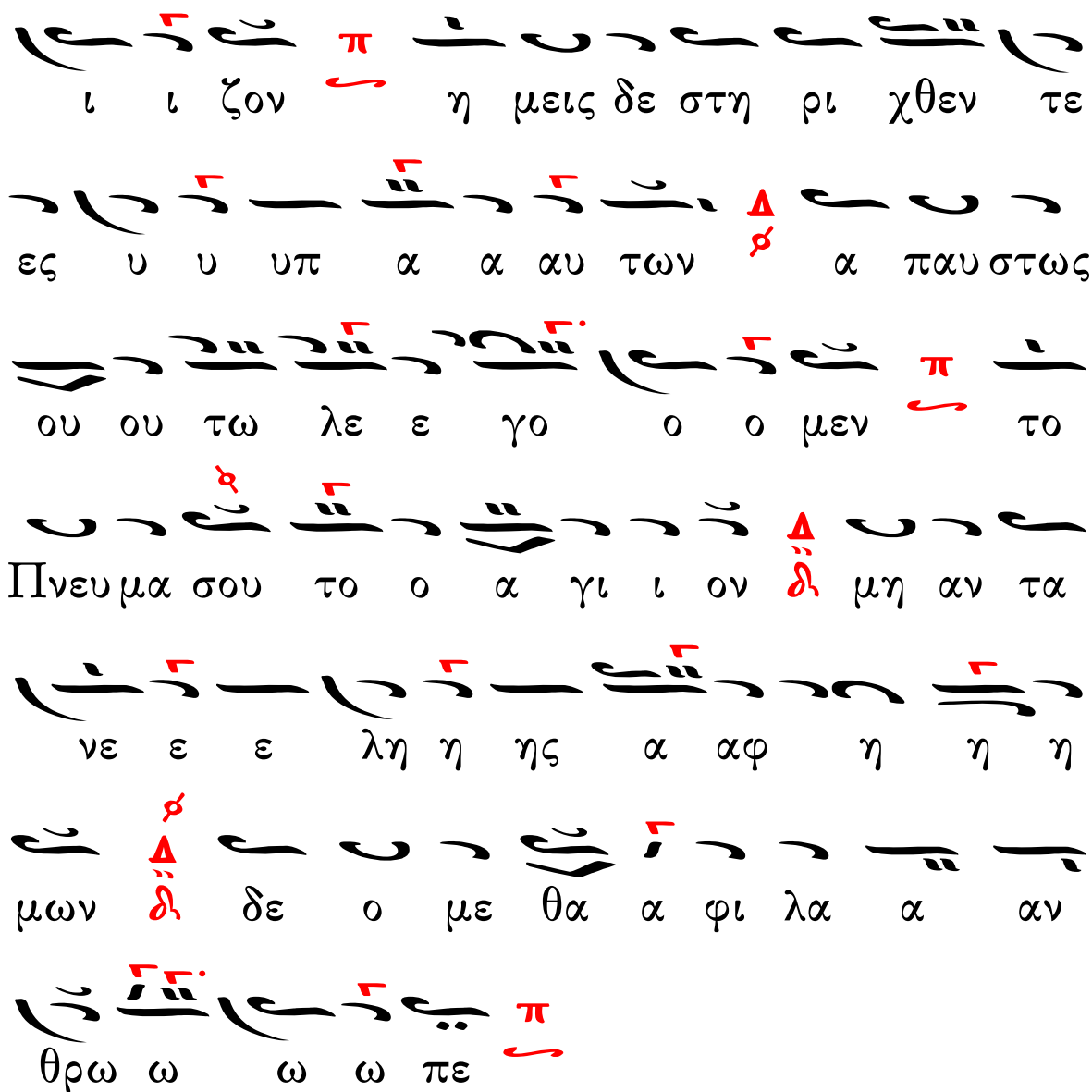
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

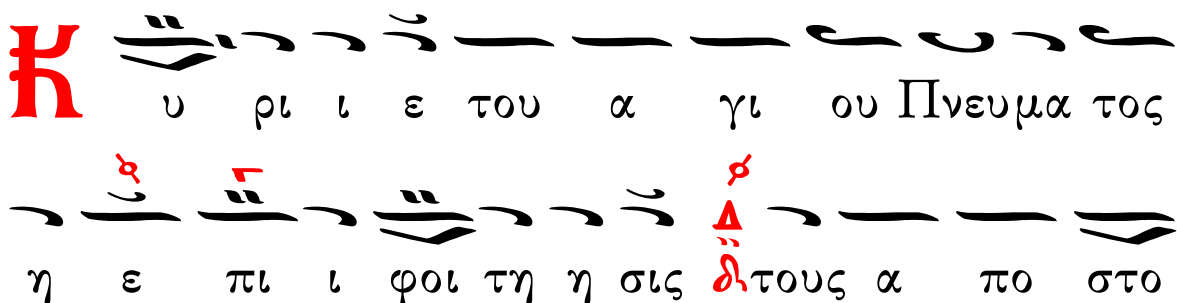
Τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.
Εἰς τὸν Στίχον. Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ π π̣α.

Ἀ γνο ουν τα τα ε θνη Κυ ρι ι
ε την του πα να γι ι ου ου Πνε
ευ μα α α τος δ̣ εν τοις α πο στολοις
σου γε νο με νην δυ υ υ υ να α α α
μιν δ̣ την ε ναλ λα γην των γλω ωσ σων με
θην ει ει ναι αι αι ε νο ο μι ι

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ
Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

λουςσου εμ φο ρη σα α σα ^Δ εν ε τε

ε ε ραιαις γλω ω ωσσαις λα λειν πα α α

ρε σκε ευ α α α α σεν ^π ο θεν το πα

ρα δο ξον τοις μεν α πιστοις με θη ε νο

ο μι ι ζε ε ε ε το ^Δ τοις δε πι ι

στοις προ ο ο ο ξε ε νον σω τη ρι ι

ι ι ας ^π ου τη ης ελ λα α

α αμ ψε ε ε ε ως ^Δ και η μας α ξι

ι ω σον δε ο με θα α φι λα α αν θρω

ω ω ω πε ^π

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ
τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Β α σι λευ ου ου ρα νι ι ε **Δ** Πα
ρα α κλη η τε το Πνε ε ευ μα α της
α α λη θει ει ει ειας **π** ο παν τα
χου πα α ρων **Δ** και τα πα α αν τα
α πλη η η ρων **Δ** ο θη σαυ ρος των α
α γα α θων και ζω η ης χο ο ρη η
η γος **π** ελ θε και σκη η νω σο ον
ε εν η η η η μιν **Δ** και κα θα ρι
σο ον η η μας **Δ** α πο πα α α ση

ης κη λι ι ι ι δος π και σω σον α γα

θε ε τα ας ψυ χα α ας η η η η

μων π

Τοῦ αὐτοῦ.
Ἦχος λ δ̣ Νη.

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην δ̣

Γ λωσσαι πο τε συ νε χυ θησαν β λ̣ δι

α την τολ μα αν τη ης πυρ γο ποι οι οι

ι ι ι ι ας γλωσσαι δε ε νυ υν

ε ε σο φι ι ι σθη η η σαν

δι α την δο ξα αν τη ης Θε ο γνω

ω ω σι ι ι ι ας ε κει ει κα

τε ε δι κα α σε ε τους α σε ε βεις

τω πται αι αι σμα α α τι εν

τα αυ θα ε φω ω τι σε Χρι ι στος

τους α α λι εις τω Πνε ε ε ευ μα α α

α τι το τε κα τη ηρ γη η η θη

η Η α φω νι ι ι α α προς τι μω

ω ω ρι ι ι ι αν αρ τι και νου ουρ

γει ει ται αι η συ υμ φω ω νι ι ι

ι α δ προς σω τη ρι ι αντωνψυ χω ω

ω ων η η η η μω ω ω ω ω ω

ων δ

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ

ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ΄

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἄλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι. **(ἐκ γ΄).**

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐλογητός...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ
βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ
Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ
σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι,
Χρι στὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς
πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ
τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς,

ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε·
στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν
τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἀναγνώστης εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον
(τρίς).

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλό
γησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία (τρίς).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δίς).

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ
ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία
αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ
ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου
ἐξ ὀρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος
ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ
συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ
ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,
ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ
εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος
ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας
ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς
ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου,
ὥσεί φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην
τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ
ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην
ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῇσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἁρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰ

σελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς,
παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες
ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ,
ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη
στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης
βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου
ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ
ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. **(τρίς)** Κύριε, ἐλέησον. **(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὥσεί ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν

νεκροῖς ἐλεύθερος.

ὦσεἰ τραυματαῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσεί ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν,
περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς
γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ
ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν
ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν
στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου,
ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς
ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ, τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ

κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

“Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ’ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

“Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,

ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου,
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δύς)

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη Συναπτή.

Ἦχος λ δ̣ Γα.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α

νεν η η μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ

 χο με νος εν ο νο μα τι Κυ υ ρι

 ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἄλιεις ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι. **(ἐκ γ').**

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοί, καὶ τελευταίαν ἑορτὴν, ἑορτάσωμεν φαιδρῶς· αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις, καὶ προθεσμίας· ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ, τοῦ Παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὥσπερ ἐν εἶδει γλωσσῶν, καὶ Μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε· Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον, ἐφώτισε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγὴ, ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῇ, εἰς
πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη νοητῶς, τοὺς
Ἀποστόλους ἐδρόσιζε φωταγωγοῦσα· καὶ γέγονεν
αὐτοῖς, νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ, φωτίζουσα αὐτούς,
καὶ ὑετίζουσα φλόξ, δι' ὧν ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν
χάριν, διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ
Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Μετὰ τὴν Ἑγερσιν Χριστέ, τὴν ἐκ τοῦ τάφου, καὶ
τὴν πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, θείαν Ἀνάληψιν, τοῖς
θεόπταις τὴν δόξαν σου κατέπεμψας Οἰκτίρμον,
Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσας τοῖς Μαθηταῖς· ὅθεν,
ὥσπερ κιθάρα μουσουργικὴ, πᾶσιν ἐτρανολόγησαν,
τῷ θείῳ πλήκτρῳ μυστικῶς, Σῶτερ, τὰ ἀπηχήματα,
καὶ τὴν οἰκονομίαν σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ Δ' ἤχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δ' ἁγίος

Ε
κ νε ο τη το ος μου πο ο ολ
λα α α πο λε ε μει με ε ε πα α

α θη η ^{β λ} αλλ αυ τος α αν τι λα α

α βου ου ου και σω ω σον Σω ω ω τη

η ηρ μουου ^{β λ} (Δίς).

Ο ι μι σου ουν τες Σι ω ων αι σχυν

θη τε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου ^{β λ} ως χο ο ορ το ο ο ος

γα αρ ^{π ς} πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε

α πε ε ξη ρα α α με ε ε νοι

οι ^{β λ} (Δίς).

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω Πνευ μα α τι ι ^{β λ}

Α γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται και **β λ**

και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι **π ρ** λαμ

πρυ υ υ υ νε ε ε ται **Δ δ** τη η Τρι

α δι κη η Μο να α α δι ι ι ι Ι

ε ε ρο κρυ υ υ φι ι ι ω

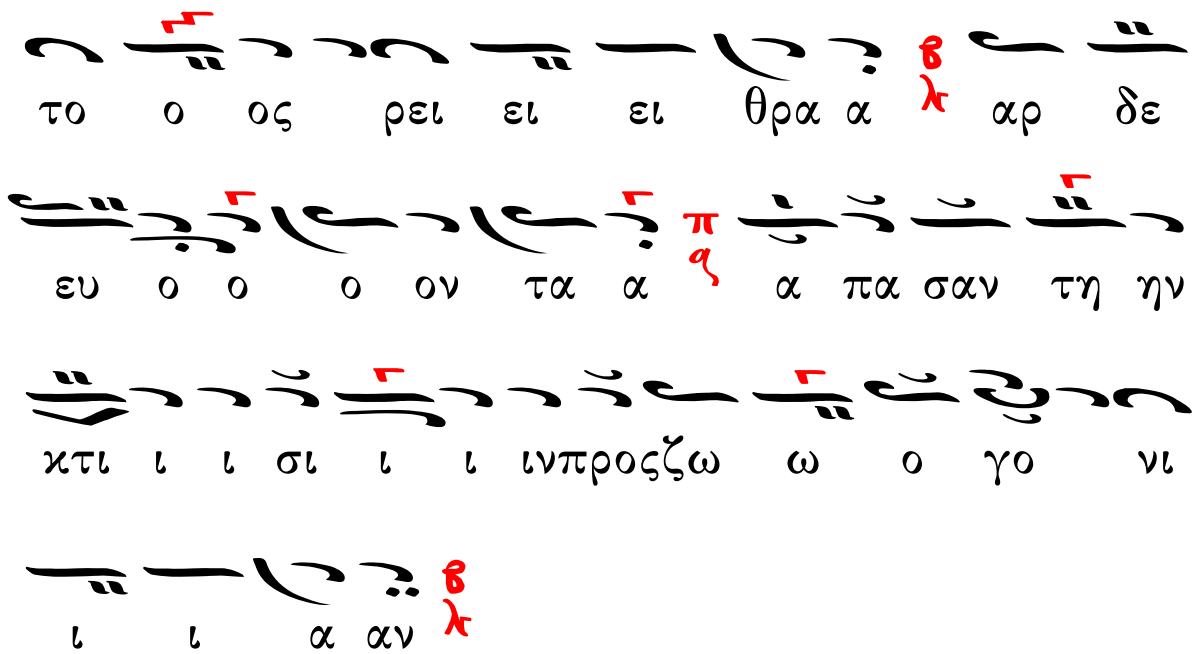
β λ
ως

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων **Α** α μη ην **β λ**

Α γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ

υ ζει **Δ δ** τα τη ης χα α α ρι

Προκείμενον. ᾠδὴ δ΄.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Προκείμενον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ

β΄ χορός· πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος — Δι.

Α̣ ḥ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι Ζ' Ταις των Α πο στο ο λων πρε

σβειαις ε ε λε η μων ε ξα λει ψον τα πλη

θη των ε μων ε γ κλη μα των Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων Α μην Ζ' Ταις της Θε ο

το ο κουπρεσβειαις ε ε λε η μων ε ξα λει

ψον τα πλη η θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἦχος λ Πά.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Β α σι λευ ου ου ρα νι ι ε Πα

ρα α κλη η τε το Πνε ε ευ μα α της

α α λη θειει ει ει ας ο παν τα

χου πα α ρων και τα πα α αν τα

α πλη η η ρων ο θη σαυ ρος των α

α γα α θων και ζω η ης χο ο ρη η
 η γος π ελ θε και σκη η νω σο ον
 ε εν η η η η μιν και κα θα ρι
 σο ον η η μας α πο πα α α ση
 ης κη λι ι ι ι δος και σω σον α γα
 θε ε τα ας ψυ χα α ας η η μω ω
 ω ω ων

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος βαρύς. Ὁ εἰρμός.

» Πόντῳ ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι· ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται. (δῖς).

Τροπάρια. Ἄνευ στίχου.

Ἔργω, ὥς πάλαι τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα ἐξαποστείλας Χριστέ, ἔλαμψας τῷ κόσμῳ φῶς, Φιλάνθρωπε.

Νόμω τὸ πάλαι προκηρυχθὲν καὶ Προφήταις,
ἐπληρώθη· τοῦ θείου Πνεύματος σήμερον, πᾶσι γὰρ
πιστοῖς χάρις ἐκκέχυται.

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός.

Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλαῖ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

- » Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ.
- » Ἐρῥητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον·
- » Ἴλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου,
- » Ὁρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος
- » Γνωσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν. (δίς).

Τροπάρια.

Δόξα.

Ἐφη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον στόμα·
Νοσφισμὸς ὑμῖν οὐ γενήσεται φίλοις.
Ἐγὼ γὰρ εἰς πατρῶον ὕψιστον θρόνον
Συνεδριάζων, ἐκχεῶ τοῦ Πνεύματος,
Λάμψαι ποθοῦσι, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Καὶ νῦν.

Ὁρος βεβηκώς, ἀτρεκέστατος Λόγος,
Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν·
Ἔργον γὰρ ἐκπεράνας, εὐφρανε φίλους,
Πνοῇ βιαία, καὶ πυρὸς γλωττήμασι,
Νείμας τὸ Πνεῦμα Χριστός, ὡς ὑπέσχετο.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

- » Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς, Χριστέ, ἕως
ἂν ἐνδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ· ἐγὼ
δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε

καὶ Πατρὸς ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε. (δίδς).

Τροπάριον.

Ἡ τοῦ θεοῦ Πνεύματος ἐπιδημήσασα δύναμις, τὴν
μερισθεῖσαν πάλαι φωνήν, κακῶς ὁμονοησάντων, εἰς
μίαν ἁρμονίαν θείως συνῆψε, γνῶσιν συνετίζουσα
πιστοὺς τῆς Τριάδος, ἐν ᾗ ἐστερεώθημεν. (δίδς).

Εἶρμὸς ἄλλος.

» Ἐρῥήξε γαστρὸς ἡτεκνωμένης πέδας,
» Ὑβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης,
» Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι
» Ἀννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον,
» Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων. (δίδς).

Τροπάρια.

Δόξα.

Ἀληπτός ἐστιν ἡ Θεαρχικωτάτη·
Ῥήτρας γὰρ ἐξέφηνε τοὺς ἀγραμμάτους,
Ἄλις σοφιστὰς συστομίζοντας λόγῳ,
Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαιρουμένους,
Λαοὺς ἀπείρους, ἀστραπῇ τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν.

Ἦν ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους,
Τὸ πανσθενουργόφωτον ἄφθιτον σέλας,
Οὗ τὴν δι' Ὑίου πατρικῆς ἐξουσίας,
Νῦν ἐμφανίζει συμφυῇ φρυκτωρίαν,
Πυρῶδες ἦχος ἐν Σιών τοῖς ἔθνεσιν.

Συναπτὴ μικρά.

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἔρασταὶ χαρᾶς ἐπλήσθησαν, καὶ θάρσος ἔλαβον, οἱ πρῶην δειλιῶντες, ὥς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σήμερον ἐξ ὕψους, κατήλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Μαθητῶν, καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει πρὸς τοὺς λαούς· γλῶσσαι γὰρ διεσπάρησαν, ὁρώμεναι ὥσεὶ πυρός, καὶ τούτους οὐ κατέφλεξαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐδρόσισαν. (ἅπαξ).

Κοντάκιον.

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντα ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Ὁ Οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ αἰεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὥς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν Οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Στίχοι

Βλάβην ὀλοθρεύοντος ἐκφυγῶν Τύχων,
Ζωῆς τυχῶν γέγηθε τῆς ἀνωλήθρου.
Ἑκτη καὶ δεκάτη κατερύκακε γαῖα Τύχωνα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ὀγδόῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα,
τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν.

Στίχοι

Πνοῇ βιαία γλωσσοπυρσεύτως νέμει,
Χριστὸς τὸ θεῖον Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις.
Ἐκκέχυται μεγάλῳ ἐνὶ ἡματι Πνεῦμ' ἅλιεῦσι.

Ταῖς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Αἱ Καταβασίαι εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος,
παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα.

Ὡιδὴ Α'. **Π**
ο ον τω ε κα λυ ψε

Φα ρα ω συν αρ μα σιν ο συν τρι βων

πο λε ε μου σεν υ ψη λω βρα χι ο νι

α σω μεν αυ τω ο τι δε δο ο ξα α

σταί ^Γ
^{η η}

^β^λ **Θ** ει ω κα λυ φθειεις ο βραδυ υ γλωσ

σος γνο φω ^β^λ ερ ρη το ρευσε τον θε ο ο

γρα φον νο ο μον ^β^λ ι λυν γαρ εκ κτι

να α ξας ομ μα τος νο ο ου ο ρα

τον ο ον τα ^Δ^δ και μυ ει ται Πνευ

μα τος γνω σιν ^β^λ γε ραι αι ρων εν θε ε οis

τοις α σμασιν ^β^λ

’Ωιδή Γ’. ^Γ^{η η} **Τ** ην εξ υ ψους δυ να μιν τοis

Μα θη ταις Χρι στε ^Δ^δ ε ως αν εν δυ

υ ση σθε ε ε φης ^Γ^{η η} κα θι σα τε

εν Ι ε ρου σα λημ **Δ** ε γω δε ως ε

με ε Πα ρα κλη τον α αλ λον **Γ** Πνευμα

το ε μον τε και Πα τρος α πο στε λω

εν ω στερε ω θη η σε ε σθε **Γ**

Β ρ ρη ξε γα στρος η τε κνω με νης

πε δας **Β** υ βριντε δυσ κα θεκτον ευ τε κνου

με ε νης **Β** μο νη προ σευ χη της προ

φη τι δος πα α λαι **Δ** Αν νης φε ρου ου

σης πνευμα συν τε τριμ με ε νον **Β** προστον δυ

να α στην **Δ** 'Ο α' Χορός· και Θε ον των γνω σε

ων **Β**

Ὡιδὴ Δ'.

Γ
ηη

Κ

α τα νο ω ων ο Προ

φη η της την επ ε σχα των σου Χρι στε ε

ε λευ σιν α νε βο ο α την σην

ει σα κη κο α Κυ υ ρι ε δυ να

στει ει αν ο τι παν τας του σω σαι τους

χρι στου ους σου ε λη η λυ υ θας

Β
κ

Α

ναξ α να α κτων οι ος εξ οι

ου μο ο νος Λο γος προελ θων Πα τρος εξ α

ναι τι ι ου ι σο σθε νες σου Πνε ευ μα

τοις Α πο στο ο λοις νη μερ τες ε ξε

πεμψας ως ευ ερ γε ε της

Ὁ β' Χορός:

βλ

α δου σι δο ξα τω κρα τει σου

Κυ ρι ε βλ

Ὡιδὴ Ε'.

γγ

Τ

ο δι α τον φο ο βον

σου λη φθεν Κυ ρι ε γγ εν γα στρι των Προ

φη των και κυ η θεν ε πι της γης πνευμα σω

τη ρι ι ας γγ α πο στο λι κας καρ

δι ας κτι ζει κα θα ρας Δ και εν τοις πι

στοι σευ θε ες εγ και νι ζεται γγ φως γαρ

και ει ρη η νη δι ο τι τα σα προ στα α

γμα α τα γγ

βλ Α υ τη η ρι ον κα θα ρσιν αμ πλα

κη μα α των ^{β λ} πυ ρι ι πνο ον δε ξα σθε

Πνευ μα τος δρο ο σον ^{β λ} ω τε ε κνα φω

το μορφα της Εκ κλη σι ι ας ^{Δ δ} νυν εκ

Σι ω ωνγαρ ε ξε λη η λυ θε νο ο μος ^{β λ}

‘Ο α’ Χορός· η γλωσ σο πυρ σο μορ φος Πνευ

μα τος χα α ρις ^{β λ}

’Ωιδή ΣΤ’. ^{Γ γ} **Η** αυ τι ων τω σα α

λω των βι ο τι κω ων με λη μα α των ^{Γ γ}

συμ πλο οις πον του ου με νος α μαρ τι ι αις

και ψυ χο φθο ρω θη ρι ι προσ ρι πτου με

νος ^{Γ γ} ως ο Ι ω νας Χρι στε βο

ω ω σοι Δ εκ θα να τη φο ρου με βυ

θου α να α γα α γε Γ γγ

β λ Ι λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη ρι

ι α β λ ο Δε σπο της ε λαμψας εκ της

Παρ θε ε νου β λ ιν ως προ φη την θη

ρος εκ θα λατ τι ι ου Δ δ στερ νων Ι ω

να αντησφθορα ας δι αρ πα σης β λ ο λον

τον Α δαμ Δ δ 'Ο β' Χορός· παγ γε νη

πε πτω κο ο τα β λ

Ωιδή Ζ'. Γ γγ Ο ι εν κα μι νω του πυ

ρος εμ βλη θε εν τες ο σι οι Παι αι δες

το πυρ εις δρο ο σον με τε βαλον **Γ** **αα** δι

α της υ μνω δι ι ας ου τω βο ω

ων τες **Π** **α** ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο

Θε ος των πα τε ερων η μων **Γ** **αα**

Β **λ** **Γ** υμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων

με ε λος **Β** **λ** σε βειντο χρυ σο τευκτον α ψυ

χον βρε ε τας **Β** **λ** η του Πα ρα κλη του δε φω

σφο ρος χα α ρις σε βα σμι α α ζει **Δ** **δλ**

του βο αν Τρι ας μο ο νη ι σο σθε νης

Δ **δλ** 'Ο α' Χορός: **Β** **λ** α ναρχος ευ λο γη τος ει

'Ωιδή Η'. **Γ** **αα** **Α** ι χ νου μεν ευ λο **Χ**

γου μεν και προσκυ νου ου μεντον Κυ ρι ον Γ
αα

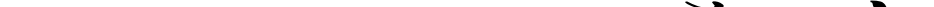

μι λου σα βα τος Θε ον ε γνω ρι σε **Α** **Δ** τω

 βρα δυ γλωσσ ω και δυ ση η χωΜω ση

και Παιδας ζη η λοςΘε ουτρεις α να λω τους

 τω πυ ρι υ μνω δους ε δει ξε ρη παν τα

 τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει

τε και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας

υ ει τα δε σμα α καιδροσι ι ζει

την φλο ο γα ο τρις σο φεγ γης της θε

αρχι τὸ ὑποστατικὸν Παι

δες εὐλογῇ δὲ τὸν μονοθεῶ

τὴν ῥα καὶ παντοῦ γινώσκων ὡς εὐεργετή

την δημιουργήσασα

κτίσις

τὴν Θεοτόκον.

Ὡδὴ θ. Ἦχος βαρύς. Ὁ εἰρμός.

» Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου Πλαστοῦργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν. (δὶς)

Τροπάρια.

Ἐπιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἄρματος, ὁ ζηλωτῆς καὶ πυρίπνους χαίρων ὀχούμενος, τὴν νῦν ἐκλάμψαν ἐπίπνοϊαν ἐδήλου, ἐξ ὕψους Ἀποστόλοις, ὕφ' ἧς καταλαμφθέντες, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Νόμου τῶν φύσεων δίχα ξένον ἠκούετο· τῶν

Μαθητῶν τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηχουμένης,
Πνεύματος χάριτι, ποικίλως, ἐνηχοῦντο, λαοί, φυλαὶ
καὶ γλῶσσαι, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, τῆς Τριάδος γνῶσιν
μυούμενοι.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος δ'.

- » Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος·
- » Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα,
- » Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως·
- » Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον
- » Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα.

Ὑδριν ἔοικε τὴν φυσίζων Κόρην·
Μόνῃ γὰρ ἐν δίνῃσι κεκρύφει Λόγον,
Νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα τὴν βροτῶν φύσιν·
Ὅς δεξιόις κλισμοῖσι νῦν ἰδρυμένος
Πατρός, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.
Καὶ νῦν.

Ὅσοις ἔπνευσεν ἡ θεόρρυθτος χάρις,
Λάμποντες, ἀστράπτοντες, ἡλλοιωμένοι,
Ὅθνεϊαν ἀλλοίωσιν εὐπρεπεστάτην,
Ἰσοσθενοῦσαν τὴν ἀτμητον εἰδότες,
Σοφὴν τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

Αἱ Καταβασίαι· ἦχος βαρύς.

ᾠδὴ Θ'.

η

της

φθο

ρα

ας

δι

α

πει ρα κυ ο φο ρη σα σα ^Γ_{ηη} και παν τε

χνη μο νι Λο γω σα ρ κα δα νει σα σα ^Π_η Μη τερ α

πει ραν δρε Πα ρ θε νε Θε ο το ο κε ^Γ_{ηη}

δο χει ον του α στεκ του χω ρι ον του

α πει ρου πλα στου ρ γου σου σε με γα λυ υ

νο ο μεν ^Γ_{ηη}

^Β_λ Χ αι ροις Α νασ σα α μη τρο πα αρ

θε νον κλε ε ος ^Β_λ α παν γα ρευ δι νη τον ευ

λα λον στο μα ^Β_λ ρη τρε ευ ον ου σθε νει σε

μελ πειν α ξι ι ως ^Δ_η ι λιγ γι α δε

νους α πας σου τον το ο κον νο ει ν ^Δ_η ο θε ν

σε συ μφω νως δο ξα ζο ^Χ με ε ε ε εν ^Β_λ

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ προῖόν ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ δι' Υἱοῦ ἐνδημῆσαν, τοῖς ἀγραμμάτοις Μαθηταῖς, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, σῶσον, ἀγίασον πάντας. (δίς).

Ἔτερον. ᾠχος ὁ αὐτός.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις, τοῖς Ἀποστόλοις ἐπέμφθη· καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ κόσμος φωταγωγεῖται, Τριάδα σέβειν ἁγίαν. (ἅπαξ).

Εἰς τοὺς Αἶνους. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος δὲ Πα

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον
Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π Αι νει τε
τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων δαι
νει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι
ι στοις π Σοι πρε επει υ μνος τω Θε ω

ω ^{β λ}

Α ι νει τε αυ τον παντες οι α αγ γε

λοι οι α α αυ του ^π αι νει τε αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του ^π Σοι πρε ε πει υ μνος

τω Θε ω ω ^{β λ}

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἀγίων εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Βαρύς. ^z **Τ** ο ον Δε ε ε

ε ε ε ε σπο ο ο ο ο ^π ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η

η η η η η η η ην και Α α

α α ηα α α α α αρ χι ι ι ι

ι ι ι αρ χι ε ρε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α α

η η η μω ω ω ηω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Ky υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε Ky υ ρι ι ι ε π

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε

φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ

τε ει ει ει ει ει εις πο ο ολ

λα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

α α α

Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Π α ρ α δ ο ξ α σ η με ρ ο ν ει δ ο ν τ α ε θ ν η

π α ν τ α ε ν π ο λ ει Δ α β ι δ ο τ ε τ ο Π νευ

μ α κ α τ η η λ θ ε τ ο α γ ι ο ν εν πυ

ρι ν αι ς γ λ ω σ σ αι ς κ α θ ω ς ο θ ε η γ ο ρ ο ς Λ ο υ

κ α α ς α π ε φ θ ε γ ξ α τ ο φ η σ ι γ α ρ σ υ ν η γ

μ ε ν ω ν τ ω ν Μ α θ η τ ω ω ν τ ο υ Χ ρ ι σ τ ο υ ε

γε νε το η η χος κα θα περφε ρο με
 νης βι αι αι ας πνο ης και ε πληρω
 σε τον οι κον ου η η σαν κα θη με νοι
 και παντες ηρ ξαν το φθεγγε εσθαι
 ρη μα σι ξε νοις δογ μα σι ξε νοις δι δαγ μα
 α σι της α γι ας Τρι α δος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Το Πνευμα το α γι ον ην μεν α
 ει και ε στικαι ε σται ου ου τε αρ ξα

μενον ου ου τε παυ σο μενον **β λ** αλλ α ει

Πα τρι ι και Υι ω **Δ δ** συν τε ταγ με νον

και συν α ριθ μου μενον **β λ** ζω η καιζω

ο ποι ουν φως και φω το ος χο ρη γον **Δ δ**

αυ τα γαθον και πη γη η α γα θο τη

τος **β λ** δι ου Πα τηρ γνω ρι ζε ται και Υι

ος δο ξα ζε ε ται **Δ δ** και πα ρα πα α

α αν των γι νω σκεται **β λ** μι α δυ να α μιν

μι α συν τα ξιν **Δ δ** μι α προ σκυ νη η σις της

α γι ας Τρι α δος **β λ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Το Πνευ μα το α γι ον φως και ζω
η και ζω σα πη γη η νο ε ρα **Δ** Πνευμα
σο φι ας Πνεευ μα συ νε σε ως **β** α γα
θον ευ θες νο ε ρον η γε μο νευ ον
κα θαι αι ρον τα πταισματα **β** Θε ος και
θε ο ποι ουν πυρ εκ πυ ρο ος προ ι ον **Δ**
λα λουν ε νεργουν δι αι ρου ουν τα χα ρι
σματα **β** δι ου Προ φη ται α παντες και
Θε ου Α πο στο ο λοι με τα Μαρ τυ υ

ρω ε στεφθησαν ^{βλ} ξε νον α κουσμα ξε νον

θε α μα ^Δ πυρ δι αι ρου με ε νον ^Δ εις νο

μας χα ρι σμα των ^{βλ}

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ^λ π ^ω Πα.

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω ^Δ και α γι ι ω Πνεευ μα α α

τι ^π

Κ αι νυν και α α ει ^Δ και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων Α α α α

μην ^π

Β α σι λευ ου ου ρα νι ι ε **Δ** Πα

ρα α κλη η τε το Πνε ε ευ μα α της

α α λη θει ει ει ει ας **π** ο παν τα

χου πα α ρων **Δ** και τα πα α αν τα

α πλη η η ρων **Δ** ο θη σαυ ρος των α

α γα α θων και ζω η ης χο ο ρη η

η γος **π** ελ θε και σκη η νω σο ον

ε εν η η η η μιν **Δ** και κα θα ρι

σο ον η η μας **Δ** α πο πα α α ση

ης κη λι ι ι ι δος **π** **Ὁ β' Χορός:** και

σω σον α γα θε ε τα ας ψυ χα α ας

η η η η μων π

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α π

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στουμεν σοι δι α την μεγα α λην σου

δο ξαν π

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα

νι ε Θε ε Πα τερ παν τοκρατορ Κυ ρι π

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε

και Α γι ον Πνευ μα ^π

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος

του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο

αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας

α μαρ τι ι ας του κο σμου ^π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ^δ

ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος Α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου

εις τον αι ω να και εις τον αι ω να

του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη

η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λαχθη ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δοξα σμε ε νον το ο νο

μα α σουειστους αι ω νας Α μην π

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

π
σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τας ου π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

ϙ μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι

την ψυ χην μου ο τι η μαρτον σοι π

Κ υ ρ ι ε π ρ ο σ σ ε κ α τ ε ε φ υ γ ο ν δι δ α

ξ ο ν μ ε τ ο υ π ο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η μ α σ ο υ ο τ ι

σ υ ε ι ο Θ ε ο ς μ ο υ **π**

Ο τ ι π α ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η ς ε ν τ ω φ ω

τ ι σ ο υ ο ψ ο μ ε θ α φ ω ς **π**

Π α ρ α τ ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς

γ ι ν ω σ κ ο υ σ ι σ ε **π** Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς α

γ ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ς α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε

λ ε η σ ο ν η μ α ς **π**

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και α γ ι ω

Π ν ε υ μ α τ ι **π**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτων

αι ω νων **Α**μην **π**

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας **π**

Α α α γι ι ος ο Θε ε

ος **Δ**

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος **Δ**

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μα α α

α α ας **Δ**

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους
τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην
σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ἐν τῇ μεγάλῃ Συναπτῇ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σον δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον β̣ λ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ̣ δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σον β̣ λ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σον ν̣ δ̣

ϸ οι Κυ ρ ι ε δ̣

Ἑτέρα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον ν η η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ν δ

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Στίχ. γ΄. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Στίχ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Συναπτὴ μικρά.

Ἀντίφωνον Β΄. Ὡχος ὁ αὐτός.

Στίχ. α΄. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

Στίχ. γ΄. Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Στίχ. δ΄. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὦν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Συναπτὴ μικρά.

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἄλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Στίχ. γ'. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Εἴσοδος.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἄλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Κοντάκιον.

[Δόξα, καὶ νῦν] ᾠχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ.

ᾠχος α̣ Πά.

Ο σοι εἰς Χρι στο ο ον ε ε βα

πτι ι σθη η τε δ̣ Χρι στο ον ε ε

ε ε νε ε δυ υ σα α σθε ε Αλ

λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α π̣

Τὸ τρίτον·

Ο σοι οι εἰς Χρι στο ο ον

ε ε βα πτι ι σθη η τε δ̣ Χρι στο

ο ο ον ε ε νε δυ υ υ σα α σθε

ε ε Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι

ι α π^α

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι

ω Πνευ μα τι Δ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι

ω ω ναστωναι ω νων α μην Δ^δ

Χ ρι στο ο ο ον ε νε ε ε δυ

υ σα α α σθε ε Αλ λη λου ου ου

ου ου ι ι ι ι α π^α

Δύναμις. Μέλος ἀρχαῖον.

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μις π^α

Ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι

οι εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε βα α α α πτι ι

ι ε βα πτι σθη η τε ε ε ε ε ε ε

ε ε Δ δ Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε

ε ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ υ

υ σα α α σθε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε Ζ Α α α α α αλ λη λου ου ου

ου ου ου ου ι ι ι α α α α π ρ

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος πλ. Δ'. Γ Ϟ υ ρι ε σω ω ω

σον του ους ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ

σε ε βει ει ηει ει ει ει εις

και αι αι αι αι ε ε πα α α α α α

α α α κου ου ου ου ε πα α κου

σο ο ο ο ο ον η η η η η η

μω ω ω ων

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς

διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὥσεί πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν, Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρῆτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

Στίχ. β'. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλέψεν ὁ Κύριος ἐπὶ τὴν γῆν, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Δ 99 **Δ** ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο
ο ο ο Δ 99 ο ο ο ο ο ο ο
ο ξα α α α α δο ξα α α σοι οι οι
οι οι οι οι οι οι Δ 99

Χοροστασία Ἀρχιερέως τὸ κάτωθι ὑπὸ
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Δ 99 **Ε** ις πολ λα α α α α α α
α α α α α α α α χα α ε ε
ε ε ε ε ε τη η Δ 99 Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ
αα

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Ζω.

Ο ι τα α α α α α α α α α α

α α α α α Χε ε ε ε ε ε

ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου ου ου

βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ στι ι ι ι μυ υ στι ι

κω ω ω ω ω ω ω ω ως ει κο

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει κο νι ι

ι ι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι τη η ζω

ω ω ο ο ο ο ο χο ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω Tri ι α α

α α δι ι ι ι ι ι τον tri

σα α α α α α α α α α α α γι

ι ο ον π υ υ υ υ μνον προ σα α α

α α δο ο ον τε ες πα α α α σα αν

την βι ω ω τι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι βι ω τι κη η η η η η η

ην α πο θω ω ω ω με ε ε ε

ε ε ε θα α α α α α α με ε

ε με ε ρι ι ι μνα αν

ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε α α α α α α α α α π

των ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι

οι

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι

και αι αι αι αι αι αις α ο ρα α

α α α α τω ω ως δο ρυ φο ρου

ου ου με ε ε ε ε νο ο ο ο ον τα

α α ξε ε ε σι ιν Αλ λη λου ου ι

α α α α α α α α

Ἄλλον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἱ τα α α α ἡ α α α α α α α

α α α α α Χε ε ε π ε ε

ε ε ε ἡ ε ε ε ε ρου ου ου ου

ου ου ου Χε ε ε ε ε ρου ου ου βι ιμ ζ μ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μ υ υ υ υ υ υ σ τι ι κ ω ω ω

ως π ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο

ο ο ει νο νι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες και αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η

η η η η η η η η ζω ο ο ο ο

ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

Τρι ι ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α χα α α α

α α α α α α Τρι α α α α δι ι

τον τρι σα α γι ο ο ον υ υ υμνον ^π_α

προ σα α α α α α δο ο ο προ σα

α δο ον τε ες ^ζ πα σαν τη ην βι

ι ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι την

βι ω ω τι ι κη η ην ^ζ_κ α πο θω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε θα α α

α α α α α α α ^χ με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ^χ ε ^φ με ε ρι ι ι μνα

αν ^ζ

^ως τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε Βασι λε ε ε ε α α α

των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο με ε ε νοι οι

αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι

και αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α

α α τω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με

νοον τα α ξε ε ε σι ιν Αλ λη λου ου

ου ου ι α α α α α α α α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως

‘Η Ἁγία Ἀναφορά.

‘Ο Διάκονος· Στῶμεν καλῶς...

‘Ο α’ Χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

‘Ο Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

‘Ο β’ Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

‘Ο Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

‘Ο α’ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο β’ Χορός· Ἀξιὸν καὶ δίκαιον.

‘Ο Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

‘Ο α’ Χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννὰ
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

‘Ο Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

‘Ο α’ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

‘Ο β’ Χορός·

Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν,
Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἦχος Γα.

Μ η της φθο ρα ας δι α πει ει ει ει

ρα α κυ ο ο φο ρη σα σα α και

παν τε χνη μο νι Λο ο γω σα αρ κα δα α

νει ει ει ει σα α α σα α Μη τερ

α πει ρα αν δρε Πα αρ θε νε ε Θε ε ο

το ο ο κε ε δο χει ει ει ον

του α στε ε εκ του χω ω ρι ο ον

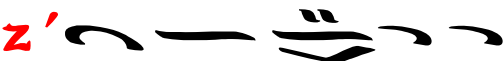
του ου α πει ει ει ρου ου πλαστουρ

γου σου σε με γα α λυ υ υ υ νο ο ο

με ε ε εν

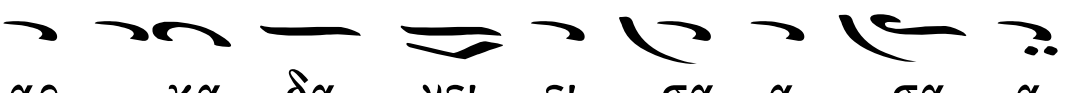

Ἕτερον, Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Ζω.

Μ **z'**
η της φθο ο ρας δι α πει ει ει

 z
ρανκυ ο φο ρη η σα α σα α και

παν τε χνη μο ο νη η λο ο ο γω σα

 z
αρ κα δα νει ει σα α σα α

Μη η η τηρ α πει ει ει ει ει ει

 Δ
ρα α α α αν δρε **δ** Παρ θε ε νε ε θε ο

 z
το ο ο ο κε ε δο χει ει ο ον

 z'
του α στε ε εκ του **κ** χω ρι ι ο ον του

 Δ
α α πει ει ει ρου **δ** Πλαστουρ γου ου ου σου

 χ
ου σε ε με γα λυ υ υ νο ο με ε

ε ε ε ε ε ε ε χ ε ε ε ε

εν ζ λ

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Ζω.

ο Πνε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

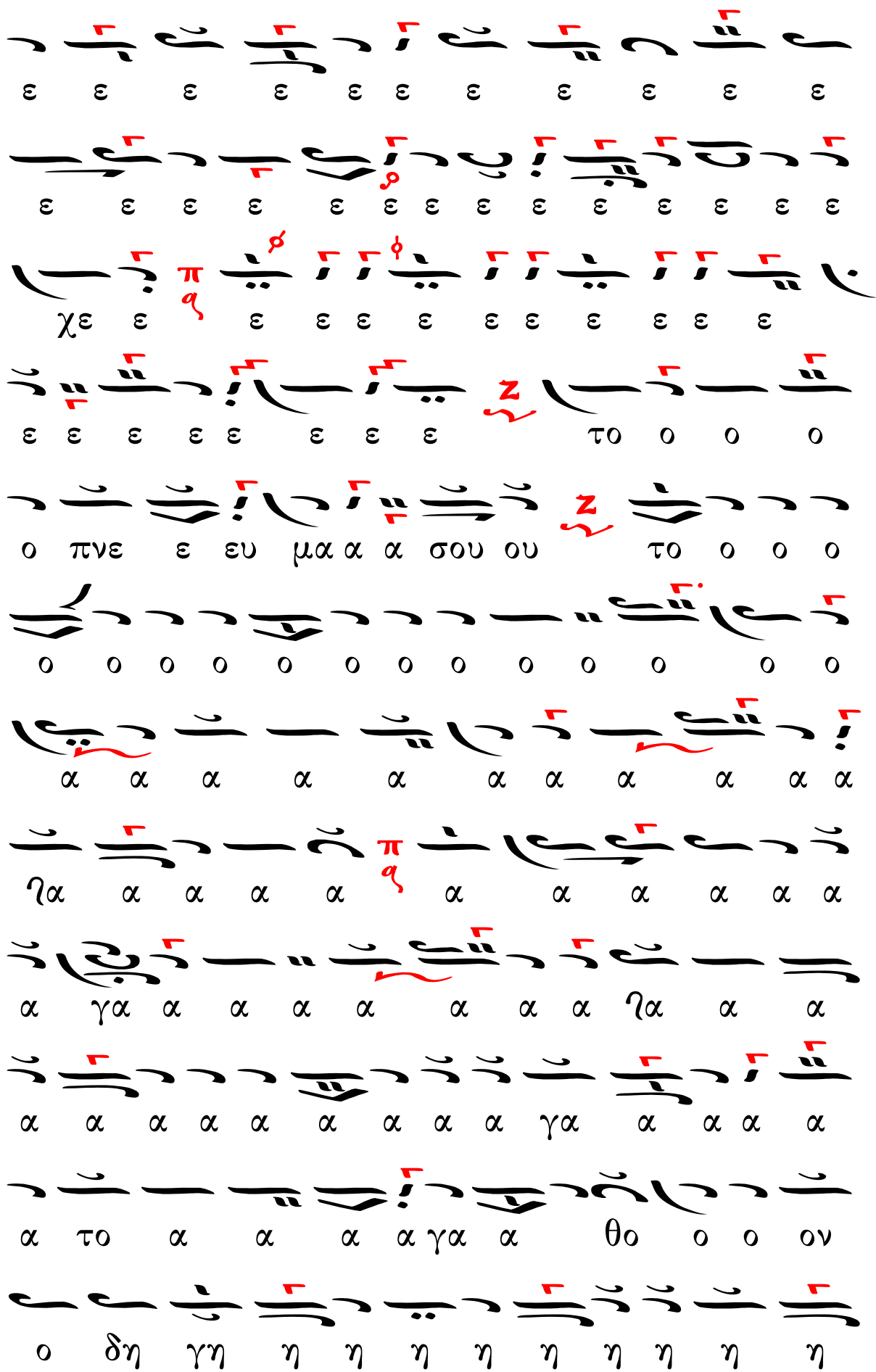
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 χε ε π ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ο πνε ε ευ μα α α σου ου ε ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 α α α α α α α α α α α

 ςα α α α α π α α α α α α

 α γα α α α α α α α ςα α α

 α α α α α α α α α γα α α α

 α το α α α α α α θ ο ο ο ο

 ο δη γη η η η η η η η η η

[illegible]

Μετὰ τὴν Θεϊαν Κοινωνίαν, ὁ α' Χορός.

ᾠδὴ Ἀπολυτίκιον. ᾠδὴ πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους
τοὺς ἄλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην
σαγγενεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἁλληλούια,
ἁλληλούια.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν.

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ β'.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον,

Ὁ β' Χορός· Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Μεγάλου Ἑσπερινοῦ τῆς Γονυκλισίας.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ

ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς

ἄνδρες αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,

ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη συναπτή.

Εἵτα ψάλλονται ὑπὸ τῶν Χορῶν οἱ ἐπιλύχνιοι
Ψαλμοί. Τὸ κάτωθι Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Πά.

Κ υ ρ ι ε ε κε ε ε ε κρα α α

α ξα π ρ ο ς σε ει σα κου ου σο ο ο ον

μου ει ει σα α κου σον μου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε Κυ ρ ι ε ε κε ε

κρα ξα προ ο ος σε ε ει σα α κου

σο ο ο ο ον μου προσχεστη φω νη της

δε η σε ε ω ω ω ω ως μου εν

τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο

σε ευ χη η μου ως θυ μι ι α α μα α

ε νω ω πι ο ο ο ον σου ε παριστων

χει ρω ων μου θυ σι ι ι ι α α ε

σπε ε ε ε ρι ι ι ι νη ει σα α

α κου σο ον μου Κυ ρι ε ε

Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Π α ρ α δ ο ξ α σ η με ρ ο ν ει δ ο ν τ α ε θ ν η

π α ν τ α ε ν π ο λ ει Δ α β ι δ **β λ** ο τ ε τ ο Π νευ

μ α κ α τ η η λ θ ε τ ο α γ ι ο ν **Δ δ** ε ν π υ

ρ ι ν αι ς γ λ ω σ σ αι ς κ α θ ω ς ο θ ε η γ ο ρ ο ς Λ ο υ

κ α α ς α π ε φ θ ε γ ξ α τ ο **β λ** φ η σ ι γ α ρ σ υ ν η γ

μ ε ν ω ν τ ω ν Μ α θ η τ ω ω ν τ ο υ Χ ρ ι σ τ ο υ **Δ δ** ε

γ ε ν ε τ ο η η χ ο ς κ α θ α π ε ρ φ ε ρ ο μ ε

ν η ς β ι αι αι α ς π ν ο η ς **Δ δ** κ αι ε π λ η ρ ω

σ ε τ ο ν ο ι κ ο ν ο υ η η σ α ν κ α θ η μ ε ν ο ι **β λ**

— υ υ υ υ — υ υ υ — π^κ
και παντες ηρ ξαν το φθεγγε εσθαι^ρ ξε νοις
υ υ υ υ υ υ — Δ^ξ — — — —
ρη μα σι ξε νοις δογ μα σι^δ ξε νοις δι δαγ μα
υ υ — υ υ υ — — — — β^λ
α σι της α γι ας Τρι α δος^λ

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τ — υ υ — — — — υ υ —
ο Πνευμα το α γι ον ην μεν α
— Δ^δ — — — — — — — —
ει^δ και ε στικαι ε σται ου ου τε αρ ξα
υ υ — — — — — — — — β^λ
μενον ου ου τε παυ σο μενον^λ αλλ α ει
— — — — — — — — Δ^δ — — — —
Πα τρι ι και Υι ω^δ συν τε ταγ μενον
— — — — — — — — β^λ — — — —
και συν α ριθ μου μενον^λ ζω η και ζω

ο ποι ουν φως και φω το ος χο ρη γον **Δ**

αυ τα γαθον και πη γη η α γα θο τη

τος **β λ** δι ου Πα τηρ γνω ρι ζε ται και Υι

ος δο ξα ζε ε ται **Δ** και πα ρα πα α

α αν των γι νω σκεται **β λ** μι α δυ να α μεις

μι α συν τα ξις **Δ** μι α προ σκυ νη η σις της

α γι ας Τρι α δος **β λ**

Στίχ. "Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τ ο Πνευ μα το α γι ον φως και ζω

η και ζω σα πη γη η νο ε ρα Δ Πνευμα

σο φι ας Πνεευ μα συ νε σε ως β λ α γα

θον ευ θες νο ε ρον η γε μο νευ ον

κα θαι αι ρον τα πταισματα β λ Θε ος και

θε ο ποι ουν πυρ εκ πυ ρο ος προ ι ον Δ

λα λουν ε νεργουν δι αι ρου ουν τα χα ρι

σματα β λ δι ου Προ φη ται α παντες και

Θε ου Α πο στο ο λοι με τα Μαρ τυ υ

ρω ε στεφθησαν β λ ✕κ ξε νον α κουσμα ξε νον

θε α μα Δ πυρ δι αι ρου με ε νον Δ εις νο

μας χα ρι σμα των β λ

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τὸ αὐτό.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π πᾶ.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι
ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α
τι π

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι
ω ω ω νας των αι ω ω νων Α α α α
μην π

Β α σι λευ ου ου ρα νι ι ε Πα
ρα α κλη η τε το Πνε ε ευ μα α της
α α λη θει ει ει ει ας π ο παν τα

χου πα α ρων και τα πα α αν τα

α πλη η η ρων ο θη σαυ ρος των α

α γα α θων και ζω η ης χο ο ρη η

η γος ελ θε και σκη η νω σο ον

ε εν η η η η μιν και κα θα ρι

σο ον η η μας α πο πα α α ση

ης κη λι ι ι ι δος και σω σον α γα

θε ε τα ας ψυχας η μω ω ω ω ω

ων

Εἴσοδος.

Ἡ ἐπιλύχνιος εὐχαριστία·

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εἵτα τὸ μέγα Προκείμενον·

Ἦχος Γα.

Τ
Ις Θε ε ο ο ος με ε ε ε

γα ας ως ο ο Θε ο ος η μω ω

ων συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο

ος Δ ο ποι ω ω ω ω ων θα αυ

μα σι ι α ς μο ο ο νο ο

ος Γ Τὸ τέλος. νο ο ο ος Γ ρρ

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· ἐγνώρισας
ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις
τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι
μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

Εἶτα αἱ Εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας

ὥς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Εἰς τὸν Στίχον. Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

ᾠδὴ Γα.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πασιν ἐμ

φανώσασθαι γεγόνασιν Ἰου

δαί οἱ γὰρ ἐξ ὧν κατὰ σὰρκα Χριστός

ἀπιστιάνοσσαντες θεϊκῆς ἐ

ξέπεσον χαρίτος καὶ τοῦ θείου φωτός

οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθημεν στη

ριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν φθεγ

γο με νω ωντην δο ξαν του ευ ερ γε ε του

των ο λων Θεου μεθ ων τας καρδι ας συντοις

γο να σι κλιναντες εν πι στει προ σκυ

νη σω μεν τω α γι ω Πνευμα τι στη ρι

χθεν τες Σω τη ρι των ψυ χω ων η η

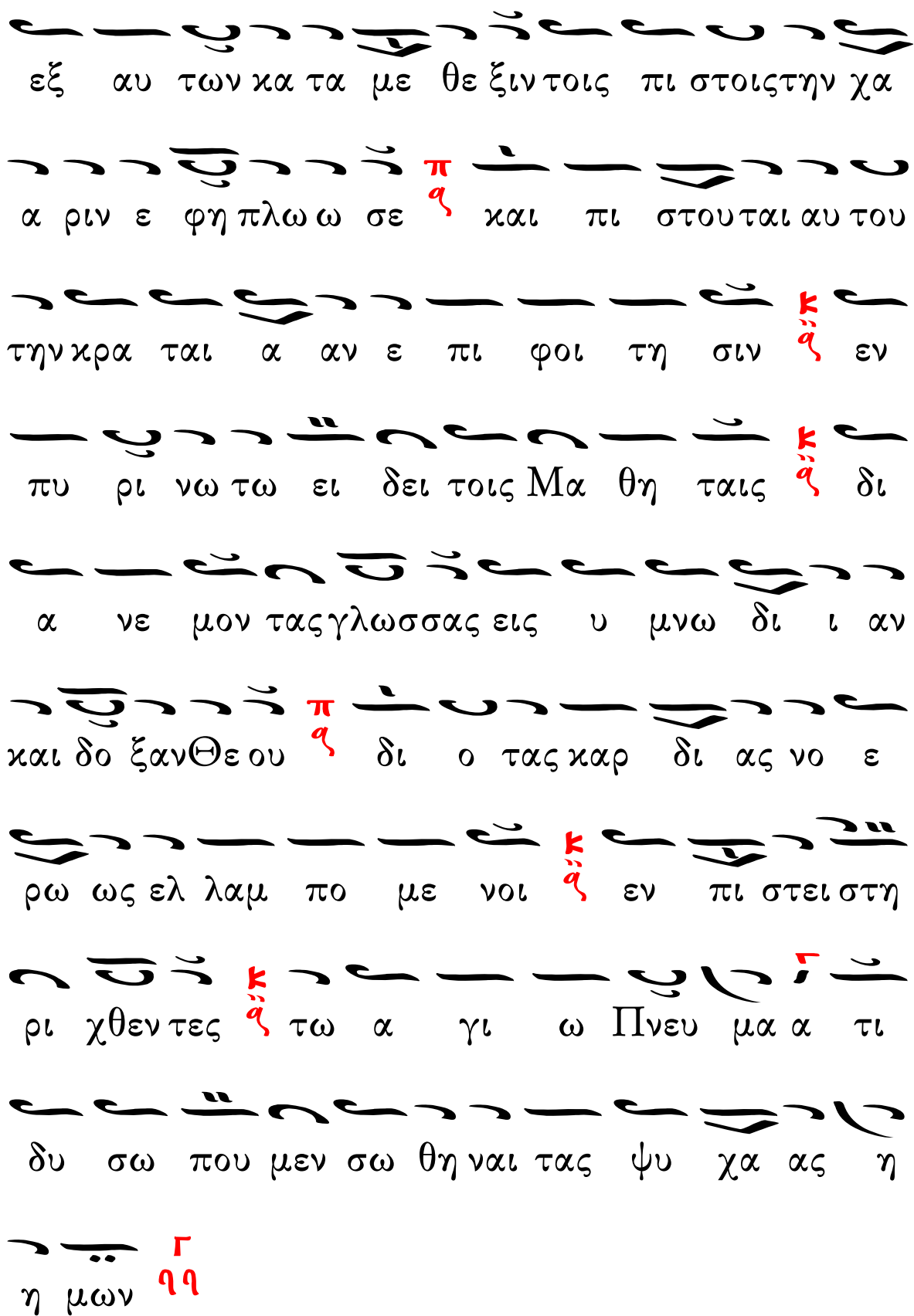
μων

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ
Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκάτοις μου.

υν το Πα ρα α κλη τον Πνευ μα ε

πι πα σαν σα αρ κα εκ κε χυ υ ται Α πο

στο λων γαρ χο ρει ει ας αρ ξα με νον

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,

καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

^{π_α} **Η** υν πε ρι βα αλλ ον ται κρα τος ^{κ_α} οι

[♀] Χρι στου αφ υ υ ψ ους Α πο στο ο λοι ^{π_α} εγ και

νι ζει γαρ αυ του ους ο Πα ρα κλη τος ^{κ_α}

εν αυ τοις και νι ζο με νος ^{κ_α} μυ στι κη

και νο ο τη τι γνω σε ε ως ^{π_α} ην ταις ξε ε

ναις φω ναις και υ ψη γο ροις κη ρυτ τοντες ^{κ_α}

την α ι δι ον φυ σιν τε και α πλην ^{κ_α}

τρι συ πο στα τον σε βειν του ευ ερ γε του

των ο λων Θε ου η μα ας εκ δι δασκου ου

^{π_α} δι ο φω τι σθεν τες τοις ε κει ει νων

δι δαγ μα σι Πα τε ρα προ σκυ νη

σωμεν συν Υι ω και Πνευμα α τι ^α δυ σω πουν

τες σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

$$^3\text{H}_{\text{XOS}} = \frac{\lambda}{\pi} \delta_1^2 N \eta.$$

ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ α ι ν υ ν κ α ι α α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι

ω ω ν α ζ τ ω ν α ι ω ω ω ν ω ν Α α

α μην **δ**

 ε ευ τε λα α οι

στα τον Θεο τη τα προ σκυ υ νη σω

ω μεν Υι ον εν τω Πατρι συ υν α γι
ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι Πα
τη ηρ γαρ α χρο ο ο νω ως ε γε
εν νη σεν Υι υι ον συ να ι ι δι
ον και συ υ υ υν θρο ο ο ο νον και
Πνευ μα α Α γι ι ον η η ην εν
τω Πα α τρι συν Υι ω ω ω δο ξα
ζο ο ο ο με ε ε ε νον μι α α
δυ να α μισ μι α ου ου σι ι ι
α α μι ι α Θε ε ο ο της ην προ
σκυ νου ουντες παν τες λε ε ε ε γο ο ο
ο μεν α α γι ο ος ο Θε ε ος ο

τα παν τα δη μι ουρ γη η σας δι Υι υι
ου Δ σου νερ γει ει α του ου α γι ου Πνε
ε ε ευ μα α α α τος α α γι ο ος
ι σχυ υ ρος Δ δι ου τον Πα τε ε ρα
α ε γνω ω ω κα α α α μεν Δ και
το Πνε ευ μα το ο α γι ι ον B ε πε
ε δη η μη σεν ε ε εν κο ο ο ο
στω Δ α α γι ος α θα να το ος
το Πα ρα α κλη το ον Πνε ε ευ μα α
το εκ Πα τρος ε εκ πο ο ρευ ο ο
ο με ε ε ε νον Δ και εν Υι ω ω
α να πα αυ ο ο ο ο ο με ε ε

ε ν ο ν Δ Τ ρ ι α α ς α γ ι α δ ο ο ο
ξ α α α α σ ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι Δ

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς

ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ΄

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι. (ἐκ γ').

Καὶ Ἀπόλυσις.